NN 101/2018 (16.11.2018.), Pravilnik o uzajamnoj pomoći među upravnim tijelima država članica i suradnji između potonjih i Europske komisije radi osiguranja pravilne primjene zakonodavstva o veterinarskim propisima

MINISTARSTVO POLJOPRIVREDE

1977

Na temelju članka 5. Zakona o veterinarstvu (»Narodne novine«, broj 82/13 i 148/13) ministar poljoprivrede donosi

PRAVILNIK

O UZAJAMNOJ POMOĆI MEĐU UPRAVNIM TIJELIMA DRŽAVA ČLANICA I SURADNJI IZMEĐU POTONJIH I EUROPSKE KOMISIJE RADI OSIGURANJA PRAVILNE PRIMJENE ZAKONODAVSTVA O VETERINARSKIM PROPISIMA

POGLAVLJE I.
PODRUČJE PRIMJENE

Članak 1.

Ovim se Pravilnikom propisuju načini na koje nadležna tijela u državama članicama, odgovorna za praćenje veterinarskih propisa surađuju s onima u drugim državama članicama i s odgovarajućim službama Europske komisije kako bi se osigurala sukladnost s veterinarskim propisima.

Ovim Pravilnikom u hrvatsko zakonodavstvo preuzimaju se sljedeći akti Europske unije: Direktiva Vijeća 89/608/EEZ od 21. studenoga 1989. o uzajamnoj pomoći među upravnim tijelima država članica i suradnji između potonjih i Komisije radi osiguranja pravilne primjene zakonodavstva o veterinarskim i zootehničkim stvarima (SL L 351, 2. 12. 1989.), kako je posljednji put izmijenjena Uredbom (EU) 2016/1012 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zootehničkim i genealoškim uvjetima za uzgoj uzgojno valjanih životinja čistih pasmina, uzgojno valjanih hibridnih svinja i njihovih zametnih proizvoda i trgovinu njima kao i za njihov ulazak u Uniju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 652/2014, direktiva Vijeća 89/608/EEZ i 90/425/EEZ i stavljanju izvan snage određenih akata u području uzgoja životinja (»Uredba o uzgoju životinja«), (SL L 171, 29. 6. 2016.).

Pojmovnik

Članak 2.

1. Za potrebe ovog Pravilnika koriste se sljedeći pojmovi:

»veterinarski propisi« su propisi Europske unije koji uređuju zaštitu zdravlja životinja, veterinarsko javno zdravstvo, službene kontrole zdravlja životinja, proizvode životinjskog podrijetla, zaštitu životinja i propise iz područja zootehnike,

»primatelj zahtjeva« je nadležno tijelo ili nadležno tijelo države članice kojem je upućen zahtjev za međusobnu suradnju,

»podnositelj zahtjeva« je treća zemlja ili država članica koja podnosi zahtjev za međusobnu suradnju,

»nadležno tijelo« je Ministarstvo poljoprivrede,

»treće zemlje« su države koje nisu članice Europske unije,

»države članice« su države članice Europske unije.

2. Podatak o nadležnom tijelu iz stavka 1. podstavka petog ovoga članka dostavlja se Europskoj komisiji.

Članak 3.

1. Obveza međusobne suradnje koju propisuje ovaj Pravilnik, ne odnosi se na dostavu informacija ili dokumenata nadležnih tijela iz članka 1. ovoga Pravilnika dobivenih na temelju ovlasti i na zahtjev od nadležnog suda.

2. U slučaju iz stavka 1. ovoga članka takve informacije ili dokumenti dostavljaju se, ne dovodeći u pitanje provedbu članka 13. ovoga Pravilnika, uz odobrenje nadležnog suda.

POGLAVLJE II.
SURADNJA NA ZAHTJEV

Članak 4.

1. Na osnovan zahtjev podnositelja, primatelj zahtjeva:

– dostavlja tijelu koje je podnositelj zahtjeva sve podatke, potvrde, isprave ili njihove preslike koje posjeduje ili koje može pribaviti kako je propisano u stavku 2. i koji su takvi da mu omogućuju da provjeri sukladnost s odredbama veterinarskog zakonodavstva,

– provodi sve potrebne postupke za utvrđivanje vjerodostojnosti podataka koje je dostavio podnositelj zahtjeva i obavijestiti podnositelja o rezultatu i svim relevantnim informacijama.

2. U slučaju iz stavka 1. podstavka drugog ovoga članka, primatelj zahtjeva provodi postupak po službenoj dužnosti.

Članak 5.

1. Na zahtjev tijela koje je podnositelj zahtjeva, tijelo kojem se upućuje zahtjev, poštujući važeće propise u državi članici u kojoj je smješteno, obavještava tijelo koje je podnositelj zahtjeva o svim aktima ili odlukama nadležnih tijela koji se odnose se na primjenu zakonodavstva o veterinarskim propisima.

2. Uz zahtjev podnositelja, s naznakom odnosnog akta, na zahtjev nadležnog tijela prilaže se i prijevod zahtjeva podnositelja na hrvatski jezik.

Članak 6.

Na zahtjev podnositelja, primatelj zahtjeva provodi ili nalaže provođenje pojačanog nadzora u slučaju sumnje na nepravilnosti, a posebno:

a) u objektima,

b) na mjestima gdje se odlaže roba,

c) pri najavljenim premještanjima robe,

d) u prijevoznim sredstvima.

Članak 7.

Na zahtjev tijela koje je podnositelj zahtjeva, tijelo kojem se upućuje zahtjev dostavlja sve odgovarajuće podatke koje posjeduje ili koje može pribaviti u skladu s člankom 4. stavkom 2., a posebno u obliku izvješća i drugih isprava ili njihovih preslika ili izvadaka iz takvih izvješća ili isprava o stvarno uočenim radnjama za koje tijelo koje je podnositelj zahtjeva smatra da su u suprotnosti s veterinarskim propisima.

POGLAVLJE III.
SURADNJA BEZ POSEBNOG ZAHTJEVA

Članak 8.

1. Nadležno tijelo, u skladu s odredbom stavka 2. ovoga članka, bez podnesenog posebnog zahtjeva surađuje s nadležnim tijelima država članica.

2. Ako je potrebno utvrđivanje sukladnosti s veterinarskim propisima, nadležna tijela svake od država članica:

a) provode nadzor iz članka 6. ili nalažu njegovu provedbu;

b) dostavljaju nadležnim tijelima drugih država članica sve dostupne podatke u obliku izvješća i druge isprave ili njihove preslike ili izvatke iz takvih izvješća ili isprava o radnjama koje su u suprotnosti, ili za koje smatraju da su u suprotnosti s veterinarskim propisima, a posebno o načinima i metodama koje se koriste u provedbi takvih radnji.

POGLAVLJE IV.
ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 9.

1. Nadležna tijela svake države članice dostavljaju Europskoj komisiji:

a) sve podatke u vezi s:

– robom za koju se sumnjalo ili se sumnja da je bila predmet transakcija koje su u suprotnosti s veterinarskim propisima,

– metodama ili postupcima koji su se koristili ili se sumnja da su se koristili u suprotnosti s takvim zakonodavstvom;

b) sve podatke o nedostacima ili manjkavostima navedenog zakonodavstva čija je primjena to otkrila ili naznačila.

Članak 10.